

سۇئال

مەن شۇنى بىلىشنى ياخشى كۆرىمەن؛ مۇسۇلماننىڭ قىيامەت كۈنىدە بارلىق ئەمەللىرى مىزانغا سېلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ياخشىلىقى يامانلىقىدىن زىيادە بولسا جەننەتكە كېرەمدۇ ياكى قىلغان خاتالىقلىرىدىن پاكتىلىنىش ئۈچۈن دوزاخقا كېرەمدۇ؟. بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاب

بارلىق گۈزەل ماختاشلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھ تائالاغا خاستۇر، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا، ساھابىلىرىغا ئاللاھ تائالانىڭ رەھمەت-سالاملىرى بولسۇن.

بىرىنچى: ئاخىرەت ئىشلىرىدىن ئىمان ئېيتىش-ئىشىنىش زۆرۈر بولغان ئىشلاردىن، بەندىلەرنىڭ دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرى ئۆلچىنىدىغان مىزاندۇر. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ** تەرجىمىسى: «قىيامەت كۈنى بىز ئەمەللەر تارتىلىدىغان (ئادالەت تارازىسىنى ئورنىتىمىز، ھېچ ئادەمگە قىلچە ئۇۋال قىلىنمايدۇ) يەنى ياخشى ئادەمنىڭ ياخشىلىقى كېمەيتىۋېتىلمەيدۇ، يامان ئادەمنىڭ يامانلىقى ئاشۇرۇۋېتىلمەيدۇ، ئەگەر ئۇنىڭ قىچا چاغلىق ئەمەلى بولسىمۇ، ئۇنى ھازىر قىلىمىز، بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىدىن ھېساب ئېلىشقا بىز يېتەرلىكىمىز». [سۈرە ئەنبىيا 47-ئايەت].

ئىمام تەھاۋىي رەھىمەھۇللاھ ئۆزىنىڭ مەشھۇر ئەقىدە كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: "بىز ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە ئىشىنىمىز، قىيامەت كۈنىدە قىلغان ئەمەللىرىمىزنىڭ جازا-مۇكاپاتىغا ئىشىنىمىز، ئەمەللەرنىڭ توغرىلىنىدىغانلىقىغا، ھېسابقا، ئەمەل دەپتىرىمىزنىڭ ئوقۇلىدىغانلىقىغا، جازا، مۇكاپاتقا، سىرات كۆۋرۈكىگە ۋە ئەمەللەر ئۆلچىنىدىغان تارازىغا ئىشىنىمىز".

ئەمەللەر تارتىلىدىغان تارازا ھېسابتىن كېيىن ۋە سىرات كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈشتىن ئىلگىرى بولىدۇ .

بۇ توغرىدا ئىمام قۇرتۇبى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: ئۆلىمالار مۇنداق دەيدۇ: ھېساب تۈگىگەندىن كېيىن ئەمەللەر تارتىلىنىدۇ، چۈنكى تارتىلىش جازا-مۇكاپات ئۈچۈن بولغانلىقتىن ھېسابتىن كېيىن بولىدۇ، ھېساب ئەمەللەرنى بېكىتىش، مىزان بولسا ئەمەللەرنىڭ مىقدارىنى ئاشكارا قىلىپ، ئۇنىڭغا ئاساسەن جازا-مۇكاپات بېكىتىش ئۈچۈندۇر. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا** تەرجىمىسى: «قىيامەت كۈنى بىز ئەمەللەر تارتىلىدىغان (ئادالەت تارازىسىنى ئورنىتىمىز، ھېچ ئادەمگە قىلچە ئۇۋال قىلىنمايدۇ) يەنى ياخشى ئادەمنىڭ ياخشىلىقى

كېمەيتىۋېتىلمەيدۇ، يامان ئادەمنىڭ يامانلىقى ئاشۇرۇۋېتىلمەيدۇ». [سۈرە ئەنبىيا 47-ئايەت].

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **فَأَمَّا مَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ** تەرجىمىسى: «تارازىسى ئېغىر كەلگەن يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ چۈشكەن (ئادەمگە كەلسەك، ئۇ كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا) يەنى نازۇنپەتلىك جەننەتتە (بولدۇ، تارازىسى يېنىك كەلگەن) يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەن، يا ياخشىلىقى بولمىغان (ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭ جايى ھاۋىيە بولىدۇ)». [سۈرە قارىئە 6-9-ئايەتلەر].

"ئەتتەزكىرە" ناملىق ئەسەر 359-بەت.

ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولسىمۇ، لېكىن بۇ يەردە ئەمەللەرنىڭ مۇشۇ تەرتىپ بىلەن بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان دەلىل يوق. بۇ توغرىدا پەقەت بەزى ئالىملاردىن كەلگەن ئىجتىھادلار بايان قىلىنغان. ئىمام قۇرتۇبى ئۆلىمالاردىن بايان قىلغان تەرتىپ بولسا ۋاقىت جەھەتتە بىر-بىرىگە مۇناسىپتۇر، چۈنكى ئاللاھ تائالا ئىنساندىن قىلغان ئەمەللىرىگە ئاساسەن ھېساب ئېلىپ، ئۇ كىشىنى قىلمىشىغا ئىقرار قىلدۇرىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئېلىنغان ھېسابنىڭ نەتىجىسىنى نامايەندە قىلىش ئۈچۈن ئادىل تارازا تىكلەندۇ، ئاللاھ بەندىسىگە ئۇنىڭ ئەمەللىرىنىڭ تارازىدا ئاشكارا بولغان ھېساب بويىچە بىر تەرەپ قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. شەيخ ئىۋاجىنىڭ "ئاخىرەت ھاياتى" ناملىق ئەسىرى-3 توم-1169 بەتكە قارالسۇن.

ئىككىنچى: ئەمەللەر تارتىلغان ۋاقىتتا كىشىلەر ئۈچ تۈرگە ئايرىلىدۇ:

بىرىنچىسى: ياخشىلىقى يامانلىقىدىن ئېغىر كەلگەن كىشىلەر، بۇلار بەختلىك، ئۇتۇق قازانغۇچىلاردۇر. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ** تەرجىمىسى: «تارازىسى ئېغىر كەلگەنلەر يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر (بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر، تارازىسى يېنىك كەلگەنلەر) يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر (زىيان تارتقۇچىلاردۇر، جەھەننەمدە مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر)». [سۈرە مۇمىنۇن 102-103-ئايەتلەر].

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **فَأَمَّا مَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ نَارٌ كَامِيَةٌ** تەرجىمىسى: «تارازىسى ئېغىر كەلگەن يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ چۈشكەن (ئادەمگە كەلسەك، ئۇ كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا) يەنى نازۇنپەتلىك جەننەتتە (بولدۇ، تارازىسى يېنىك كەلگەن) يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەن، يا ياخشىلىقى بولمىغان (ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭ جايى ھاۋىيە بولىدۇ ھاۋىيەنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سەن قانداق بىلەلەيسەن؟ ھاۋىيە قىزىق ئوتتۇر)». [سۈرە قارىئە 6-11-ئايەتكىچە].

ئىككىنچىسى: يامانلىقى ياخشىلىقىدىن ئېغىر كەلگەن كىشىلەر، بۇ كىشى گەرچە مۇسۇلمان بولسىمۇ دوزاخقا كىرىدۇ، دوزاختا ئازابلىنىپ، گۇناھتىن پاكلىنىپ چىققاندىن كېيىن جەننەتكە كىرىدۇ، ئەگەر كاپىر بولسا ئەبەدىي دوزاخقا قالىدۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان مۇمىنۇن سۈرىسىدىكىگە ئوخشاش.

ئۈچىنچىسى: ياخشىلىقى بىلەن يامانلىقى باراۋەر، تەك كەلگەن كىشى، بۇلار ئەتراپ ئىگىلىرىدۇر يەنى: جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر جايدا بولىدۇ، ئۇلار جەننەت ئەھلى ۋە دوزاخ ئەھلىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** تەرجىمىسى: ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر توسما بولىدۇ. توسمىنىڭ ئۈستىدە (ئەتراپتا) ئەھلى جەننەت ۋە ئەھلى دوزاخنى ئۇلارنىڭ سىماسىدىن تونۇيدىغان ئادەملەر) يەنى ئەھلى ئەتراپ (بولىدۇ. ئۇلار ئەھلى جەننەتكە: «سىلەرگە ئامانلىق تىلەيمىز» دەپ توۋلايدۇ. ئۇلار جەننەتكە كىرمىگەن، (ئەمما) كىرىش ئۈمىدىدە تۇرغانلاردۇر، ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ئەھلى دوزاخ تەرەپكە بۇرۇلغاندا: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى زالىم قەۋم بىلەن بىللە قىلمىغىن» دەيدۇ. [سۈرە ئەتراپ 46-47-ئايەت].

شۇنىڭدىن كېيىن ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەرنىڭ ئاخىرىدا بارىدىغان جايى جەننەت بولىدۇ. ئىبنى كەسىر رەھىمەھۇللاھ ئۆزىنىڭ تەپسىر كىتابى 2-توم 289-بەتتە مۇنداق دەيدۇ: "ئاللاھ تائالا جەننەت ئەھلى بىلەن دوزاخ ئەھلىگە خىتاپ قىلغاندا، جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىسىدا توساق بار ئىكەنلىكىدىن ئاگاھلاندى، ئۇ توساق بولسا دوزاخ ئەھلىنىڭ جەننەتكە كېلىشىنى توسايدۇ. ئىبنى جەرر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: ئەتراپ دېگەن كۆپلۈك سۆز بولۇپ، ئەرەپلەر يەردىن ئۈستۈن بولغان جايلارنى ئەرەپ-دۆڭلۈك دەپ ئاتايتتى، خورازنىڭ تاجىسىمۇ بىشىنىڭ ئۈستىدە بولغانلىقى ئۈچۈن ئەرەپ دەپ ئاتىغان".

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنغان ئەسەردە: ئەتراپ دېگەن جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىسىدىكى بىر دۆڭلۈك بولۇپ، بۇ يەردە بىر جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىسىدا قالغان بىر تۈرلۈك كىشىلەر توختىتىپ قويۇلىدۇ دېيىلگەن، يەنە بىر رىۋايەتتە: بۇ جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىسىدىكى بىر سىپىل دېيىلگەن. زەھەك ۋە باشقا تەپسىر ئالىملىرىدىنمۇ شۇنداق چۈشەندۈرۈشلەر كەلگەن.

سۇددى مۇنداق دەيدۇ: "بۇ جاينىڭ ئەتراپ دەپ ئاتىلىشى، ئۇ جايدا تۇرغان كىشىلەر جەننەت ۋە دوزاختا تۇرغان كىشىلەرنى تونۇيدۇ".

ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەرنىڭ كىملىكى توغرىسىدا تەپسىر ئالىملىرىنىڭ قارىشى ئوخشاش بولمىسىمۇ، ئەمما ھەممىسىنىڭ قارىشى بىر-بىرىگە يېقىن بىر مەناغا قايتىدۇ، ئۇ بولسىمۇ، ئۇلار ياخشىلىقى بىلەن يامانلىقى تەك، باراۋەر كېلىپ قالغان كىشىلەر دېگەندىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ قاراشقا، ھۇزەييە، ئىبنى ئابباس، ئىبنى مەسئۇد -ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن- ۋە باشقا ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى ئالىملارنىڭ بايانلىرىنى كەلتۈردى.

ئىبنى جەرر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: ماڭا يەقۇپ ھەدىس سۆزلەپ بەردى، بىزگە ھەزىم ھەدىس سۆزلەپ بەردى، بىزگە ھۈسەين شەئبىدىن ئۇ ھۈزەييەدىن خەۋەر بېرىپ، ھۈزەييە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: ئەتراپتىكى كىشىلەر كىم؟ دەپ

سورالغاندا، ئۇ كىشى: ئۇلار ياخشىلىقى بىلەن يامانلىقى تەك، باراۋەر كېلىپ قالغان كىشىلەر بولۇپ، يامانلىقى جەننەتكە كىرىشتىن چەكلەپ قويدۇ، ياخشىلىقى دوزاخقا كىرىشتىن چەكلەپ قويدۇ، ئۇلار ئاللاھ تائالا ئۆزلىرى ھەققىدە ھۆكۈم چىقىرىپ بولغىچە ئۇ ئارىلىقتىكى بىر سېپىلدا تۇرىدۇ، دەپ جاۋاب بەرگەن".

شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "بۇ كىشى يامانلىقى بىلەن بىرگە ياخشىلىق قىلىدۇ، يامانلىقى بىلەن ياخشىلىقى تەك باراۋەر كېلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن دوزاختىن قۇتۇلىدۇ، جەننەتكە كىرىشكە ھەقىلىق بولالمايدۇ، بەلكى ئۇلار ئەتراپتا قالىدۇ، گەرچە ئۇلارنىڭ ئاقىۋىتى جەننەت بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار جەننەتكە يېقىنلاشتۇرۇلغۇچى كىشىلەردىن بولالمايدۇ، چۈنكى ئۇلار دۇنيادا ئاللاھ تائالادىن ھەقىقىي قورقمىغان ۋە ئاللاھنىڭ تەرىپىگە قايتىمىغان كىشىلەردۇر". ["پەتىۋالار مەجمۇئەسى" 16-توم 177-بەت].

شەيخ ئىبنى ئۇسەيمىن رەھىمەھۇللاھقا: بىر كىشى: مەن كىشىلەردىن ئەتراپ دېگەن جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىسىدىكى بىر سېپىل بولۇپ كىشىلەر ئۇ يەردە مەلۇم يىللار تۇرىدۇ دەپ ئاڭلىدىم؟، دېگەندە، شەيخ جاۋاب بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: "قىيامەت كۈنى كىشىلەر ئۈچ تۈرگە ئايرىلىدۇ، بىرى ياخشىلىقى يامانلىقىدىن ئېغىر كەلگەن كىشىلەر بولۇپ، بۇلار ئازابلانماستىن جەننەتكە كىرىدۇ. يەنە بىرى، يامانلىقى ياخشىلىقىدىن ئېغىر كەلگەن كىشىلەر بولۇپ، ئۇلار قىلغان يامانلىقى بويىچە ئازابقا ھەقىلىق بولۇپ، ئاندىن كېيىن دوزاختىن قۇتۇلۇپ جەننەتكە كىرىدۇ. ئۈچىنچى تۈردىكى كىشىلەر بولسا، ياخشىلىقى بىلەن يامانلىقى تەك باراۋەر كەلگەن كىشىلەر بولۇپ، بۇلار ئەتراپ ئەھلىدۇر، ئۇلار جەننەت ئەھلىمۇ ئەمەس ۋە دوزاخ ئەھلىمۇ ئەمەس، بەلكى ئۇلار ئۈستۈن بىر جايدا بولۇپ، دوزاخ ئەھلىنى ۋە جەننەت ئەھلىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، ئۇلار ئاللاھ تائالا خالىغان مۇددەتكىچە شۇ يەردە تۇرىدۇ، ئاخىرىدا جەننەتكە كىرىدۇ. مانا بۇ ئاللاھ تائالانىڭ ھەر قانداق ئىنسانغا ھەقىلىق بولغان نەرسىنى بىرىشتىن ئىبارەت بولغان مۇكەممەل ئاداللىتىدۇ. ياخشىلىقى ئېغىر-زىيادە بولغان كىشى جەننەت ئەھلى بولىدۇ، يامانلىقى ئېغىر-زىيادە بولغان كىشى ئاللاھ تائالا خالىغان مۇددەتكىچە دوزاخ ئەھلى بولىدۇ، ياخشىلىقى بىلەن يامانلىقى تەك، باراۋەر كەلگەن كىشى بولسا، ئۇ ئەتراپ ئەھلىدۇر، لېكىن ئەتراپ ئۇلارنىڭ ئەبەدى قارار ئالىدىغان ئورنى ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئاخىرىقى ئورنى يا جەننەت بولىدۇ ياكى دوزاخ بولىدۇ، ئاللاھ تائالا بىزنى ۋە سىلەرنى جەننەت ئەھلىدىن قىلسۇن". ["ئوچۇق سۆھبەت ئۇچرىشىشى 14/16"].

ھەممىدىن توغرىنى ئاللاھ تائالا ياخشى بىلگۈچىدۇر.